

РЕШЕНИЕ

№ 11495

гр. София, 10.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **3868** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област срещу Решение № 890/20.02.2024 г. по НАХД № 15470/2023 г. по описа на СРС, НО, 109 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 23-2300497/06.10.2023 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ –Софийска област, с което на „Ivet market grup“ е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. на основание чл. 78, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/ за нарушение на чл. 10, ал. 1 от ЗТМТМ.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът по касация в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Не претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 19.07.2023 г., в 10.00 часа била извършена проверка на място в обект: склад, находящ се в [населено място], [улица], като била заварена да полага труд Й. Т., гражданка на С., с разрешение за пребиваване[ЕИК]. Било представено трудовото досие на Й. Т.. Между „Ivet market grup“ и Й. Т. бил сключен Трудов договор 174/25.01.2023 г., като работникът се е задължил да постъпи на работа на 20.09.2022г.

Видно от отчетни форми за явяване на работа за месец май и юни 2023г., Й. Т.,гражданка на С. отработила пълен месец и според ведомост за заплати било начислено и изплатено трудово възнаграждение. Направена била справка в информационната система на ИА ГИТ за установяване спазване на задължението на работодателя по чл. 10, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, от която се установило, че към 09.08.2023 г. „Ivet market group“, в качеството му на местен работодател по смисъла на параграф 1, точка 11 от Допълнителните разпоредби на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, не е уведомил писмено Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" в 7-дневен срок от датата на действителното започване на работа на гражданина на трета държава /С./ лицето Й. Т., гражданка на С. с постоянно пребиваване.

Към дата на проверката на 09.08.2022 г., упълномощеното лице на работодателя дало информация, че до посочената дата не са уведомявали Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" за започване на работа на гражданина на трета държава /С./ лицето Й. Т.. Нарушението се изразява в бездействие, започнало е след изтичане на 7-дневния срок от датата на постъпване на работа и се извършва безспорно и до дата на която на работодателят е извършен контрола на документи в ДИТ на 09.08.2023 г. в [населено място].

От представеното по делото уведомление и потвърждение за получаването му се установява, че в хода на проверката, на 09.08.2023 г. е подадено уведомление до Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" за започване на работа на гражданина на трета държава.Резултатите от извършената проверка били обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР2327380/09.08.2023 г. Бил съставен АУАН № 23-2300497/10.08.2023 г.

След запознаване с преписката от директора на дирекция „Инспекция по труда“ –Софийска област било издадено процесното НП № 23-2300497/06.10.2023 г. за нарушение на чл. 10, ал. 1 от ЗТМТМ.

За да отмени процесното НП, Районният съд е приел, че са налице предпоставките по чл. 28, ал. 1 от ЗАНН за определяне на случая като маловажен, поради което на дружеството не следва да се налага наказание, а същото следва само да бъде предупредено писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в

сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗМТМТ, в 7-дневен срок от датата на действителното започване на работа на гражданина на трета държава работодателят уведомява писмено за това Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда".

Както правилно е приел и СРС в решението си, безспорно е установено, че от санкционираното дружество е извършено нарушение на цитираната разпоредба, като от същото не е подадено уведомление в срок от датата на постъпване на работа на лицето гражданин на трета държава – С., а именно до 27.09.2022 г.

Още в административнонаказателното производство обаче от дружеството са представени доказателства за изпълнение на задължението по чл. 10, ал. 1 от ЗМТМТ и подаване на уведомление до ИАГИТ. От приложеното по делото на СРС уведомление е видно, че същото е заведено в информационната система на ИАГИТ на 09.08.2022 г. АУАН е от 10.08.2022 г., т. е. нарушението е отстранено преди неговото съставяне, поради което, както правилно е посочил и СРС в решението си, са налице предпоставките за приложение за чл. 28, ал. 1 от ЗАНН.

Оспореното решение на СРС, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 890/20.02.2024 г. по НАХД № 15470/2023 г. по описа на СРС, НО, 109 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.